

ᄀ

ვდგავარ ქვეყნის წინ, როგორც მლოცველი,
ვითმენ წამებას, სხვაგვარ დროს ველი.

ჩემი ფიქრები ზეცას უვლიან,
სხეული უკვე დაღალულია.

და მოვა ღამე დ გლოვის ნიშანი,
მაღე გაივლის ეს ქარიშხალი.

გული ისევ მსოფლიოს ღერძი,
თანამედროვე ცხოვრება მებრძვის.

შორს იძირება რაღაც საგანი,
არც იმედია, არც გასაქანი

ვდგავარ ქვეყნის წინ, როგორც მლოცველი
ვითმენ წამებას, სხვაგვარ დროს ველი.